

Beroemde Britse regisseur Mike Figgis draait dansfilm met Vlaamse choreografe Ann Van den Broek

'Dit is heel provocerend materiaal'

De beroemde Britse film- en theaterregisseur Mike Figgis (*1948) heeft gisteren in de Eurocamstudio's in Lint, nabij Antwerpen, de opnamen beëindigd van de dansfilm *Co(te)lette*, naar de gelijknamige en gelauwerde dansvoorstelling van de Vlaamse choreografe Ann Van den Broek. 'Het is een feministische voorstelling', zegt Figgis. 'Maar de film kan zowel bij mannen als bij vrouwen hard aankomen.'

DOOR JAN TEMMERMAN

LINT • Lichamen in een roes. Op die manier laat de met de prestigieuze Zwaanprijs bekroonde dansvoorstelling *Co(te)lette* (2007/2008) zich nog het best samenvatten. Drie vrouwen worden voortgestuwd door een onbedwingbare drang. Hun koortsachtige, steeds sneller herhaalde bewegingen stralen lust en begeerte uit, maar ook controle en provocatie. En extase.

In een van de Eurocamstudio's in Lint wordt een nieuwe take gedraaid. De drie danseressen evolueren op een groot wit podium. Figuranten kijken toe. Felle belichting. Twee camera's, waarvan één door Mike Figgis zelf bediend wordt, registreren. Het is een lange, zo'n twintig minuten durende take. De bewegingen worden steeds rauwer, bijna extatisch. De vrouwen slaan met hun handen op hun borsten, buiken en billen. Hijgen, zuchten, roepen. Een van hen zal uiteindelijk, totaal naakt, minutenlang staan rillen en beven. Van opwindend en/of uitputting. Het licht verdwijnt. Complete duisternis en stilte. Tot de regisseur nauwelijks hoorbaar 'cut' zegt. De figuranten applaudisseren. Spontaan, zo blijkt later, want dat was hen niet gevraagd.

"Ik wou sowieso al heel lang een dansfilm maken", vertelt choreografe Ann Van den Broek tijdens een korte onderbreking. "En toen we eenmaal met *Co(te)lette* begonnen te toeren, voelde ik dat deze voorstelling daarvoor in aanmerking kwam. De meeste dansfilms zijn vrij braaf. Of veilig. Maar dit is een intens stuk en ik wilde juist die intensiteit nog verder kunnen opdrijven in een dansfilm. Ik was ook

heel erg gemotiveerd om het concept van *Co(te)lette* naar een ander publiek te kunnen brengen."

Geen nieuwe creatie

Het was een vriendin, Janine Dijkmeijer van het Amsterdamse festival Cinedans, die haar toen de naam van Mike Figgis suggereerde en meteen voorstelde om als tussenpersoon te fungeren. "Ik vind het een hele eer dat hij deze film wil maken", zegt Van den Broek. "Niet om zijn naam of zo. Maar vooral voor de manier waarop hij in zijn eerdere films bepaalde emoties naar buiten heeft gebracht. En voor de diepgang in zijn vrouwelijke personages. Die samenwerking leek mij heel interessant, zeker toen ik vernam dat hij zelf ook geïnteresseerd was in dans. En ook veel andere dingen deed, zoals fotografie, muziek en theater."

"Janine kende mijn achtergrond in performance-art, waar mijn roots liggen", vult Mike Figgis, onder meer bekend van *Leaving Las Vegas* en *Timecode*, aan. "Het was trouwens in Amsterdam, toen ik daar was voor een hommage aan Ritsaert ten Cate (de legendarische bezieler van het avant-gardistische en experimentele *Mickery Theater*, die in oktober 2008 overleed, JT) dat Janine mij over deze dansproductie van Ann gesproken heeft. In Frankfurt, waar er een voorstelling van *Co(te)lette* gepland was, heb ik toen meteen een repetitie gefilmd met een kleine digitale camera. En het was onmiddellijk duidelijk dat dit een heel sterke film kon opleveren. Zo eenvoudig was het. En dat is altijd de beste manier. Weinig tussenstappen. Heel direct."

Camera's kunnen een dansvoorstelling

■ *Co(te)lette*, eerst een dansvoorstelling, binnenkort ook een film. Choreografe Ann Van den Broek: 'De meeste dansfilm zijn braaf. Of veilig. Maar dit is een intens stuk en ik wilde juist die intensiteit nog kunnen opdrijven in een dansfilm.'

MIKE FIGGIS:
Ik heb *Co(te)lette* in Frankfurt gezien en het was onmiddellijk duidelijk dat dit een heel sterke film kon opleveren. Zo eenvoudig was het

gewoon capteren. Maar het kan ook om een filmische adaptatie gaan. "Ik denk niet dat het verschil zo groot is", reageert Figgis. "Het gaat natuurlijk om een andere techniek, maar het is geen kwestie van een nieuwe creatie. Het wordt geen nieuwe voorstelling. Het is veeleer een technische adapta-

tie: camera's, close-ups en belichting. Maar het was geen kwestie van: wat moeten we toevoegen om het voor film te doen werken. Dat was niet eens nodig. *It was all there*. En dat geldt ook voor de muziek."

Bedreigend

Het grootste verschil met de dansvoorstelling is dat het grote, witte podium waarop de drie danseressen zich bevinden nu omringd wordt door een veertigtal figuranten. "Zij fungeren als een soort publiek, maar men kan het ook doortrekken naar de maatschappij: mensen die toekijken", legt Ann Van den Broek uit. "Een ander verschil met de dansvoorstelling is dat nu rond het podium gefilmd wordt, dus niet alleen maar frontaal. Dat is anders, maar wel heel spannend. Het is eigenlijk nog bedreigender. En nog kwetsbaarder voor de danseressen, want bij een gewone voorstelling had-

den ze altijd drie veilige muren."

"Het materiaal is op zichzelf nogal provocerend", knikt Figgis. "En dat impliceert dat de relatie met het publiek ook provocerend is. Dit is een heel feministisch voorstelling, maar het kan zowel bij mannen als bij vrouwen hard aankomen." En dan duiken Figgis en Van den Broek opnieuw de donkere ruimte van de studio in. Voor een nieuwe take van twintig minuten.

Op weg naar huis schiet een van de titel uit de filmografie van Mike Figgis meer te binnen, *The Loss of Sexual Innocence*. Het zou de ondertitel kunnen zijn van deze ongetwijfeld bevreemdend dansfilm in wording.

De film *Co(te)lette* is een coproductie van het Brusselse productiehuis Savage Film (van Bart Van Langendonck), het Britse Red Mullet, het Belgisch/Nederlandse dansgezelschap WARD/waRD en het Nederlandse NPS.